

egyáltalán, mi az a lélek,
és ha már józan eszünkkel az összes
ösztönt sorra legyőztük,
nem leszünk-e nagyon egyedül?
Az olümposzi pornófilm forog,
a mítoszok edénye felborult,
és ráfröccsent mindenre, ami benne volt,
csattog, hörög, szűköl a mennyország,
a hegy lábához egy szűk ösvény vezet,
de visszatérni mihez is lenne kár.

G. István László

Tigris

Éjszakák és nappalok – úgy váltják egymást
fény és vakító sötét, mint a tigris csíkjai. Nem
Vörösmarty hóolvasztó, hazug tavasza, Babits
különös hírmondója, szőrétől nem foltos a
rétség. Ez pusztá kibernetika – magányos, zárt,
tagolatlan csíkok, téttelen vibrálás. És mégis a
csúcsragadozó testének üteme. Meleg, hullámzó test
vonulása, képét kioltja az átesztétizált
halálfélelem. Szag nélkül jár a tigris, nyoma
a tájban nincs, amit felemészt, nem létezett
soha. Item, végképp törölt fájljait ránk
hagyja, hangja, mikor a kukát ürítik. Rettentő
szimmetria helyett az eltűnés érzékisége.
Világméretű posztamenseken felcímkézett
emlékei sápadtak a térvesztés
tériszonyában. A tigris csak az lehet, amire
nem volt, amire nem lehet
szava. Nem beszél, elunja
nagyságát, magányos halálöszton-
teremtő erejét. Ásít, pihen, új erőt
gyűjt. Meg se hallja, mikor roppan
az Antarktisz földrészeket víz felett
tartó jege. Meg sem éli, mikor
csíkjai elvakítják az eget és
a földet.

Farkas

A farkast álomnak és ébrenlétnek közös rostjai tartották egyben. Szőrét fémeskéken a félelem elviselésének ígérete ragyogtatta. Hold felé nyújtott pofája az a maszk, ami mögött akkor is el lehet bújni, ha erezet és idegzet hazug kapocccsal fogja egybe. Halálra kész, elnyújtott sziluett, elszántsága banális színekre hervad. Feszülnek a fejcsont eresztékei, hús és nyirok együtt szárad le róla. Ahol volt, ott nincs. Nincs ott, ahol van. Nincs ott, ahol lehetne. Mégis ragyog. Ennyit kapni a szerelemből farkasáron.

A farkas extázisa nem az éjszaka, hanem az éjszaka nélküli sötét, mikor egy szem nem a vájátán át néz, hanem mindazon, ami a vájatot körülveszi. Mintha a vájat lenne az úr, ami egy hatalmas szem felületét átszakítja.

